

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНО-ШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ "СВ. САВА"
230. Station st., CARLTON NTH, 3054 & 212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088

Модел (макета) будуће цркве Светог Саве - GREENSBOROUGH

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ОКО ВАСКРСА 1993.

10. - Лазарева субота (ВРБИЦА) - Вечерње и освећење врбице у 7. сати увече - црква "Св.Саве," Калтон
11. - ЦВЕТИ - Св. литургија и причешће у 10. часова
15. - Велики четвртак - Велико бденије са читањем 12. јеванђеља страдања Христовог увече у 7. часова
16. - ВЕЛИКИ ПЕТАК - у 10. сати изјутра Царски часови и намештање Гроба Христовог.
УВЕЧЕ - Вечерње и изношење Св.плаштанице у 7.
17. - ВЕЛИКА СУБОТА - Св.литургија и причешће у 10.
- увече у ПОНОЋ служиће се ВАСКРСЕЊЕ.

18. -----ВАСКРСЕЊЕ ГОСПОДА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА
Света литургија у Калтону у 10. часова.

19. - Васкршњи понедељак - Служба у 10. часова
25. - Томина недеља (Мало Васкрсеније) Служба у 10. ч.

МАЈ

- 2.- Недеља Мироносица - -----Св. литургија у 10 часова
6. - Четвртак -(СВЕТИ ЋОРЂЕ) Служба у 9. часова, а
затим резање Славских колача у цркви.
9. - Недеља Раслабљеног - ----Св. литургија у 10. часова
16. - Недеља о Самарјанци - --Св. литургија у 10. часова
23. - Недеља о Слепом - -----Св. литургија у 10. часова
27. - Четвртак (ВАЗНЕСЕЊЕ ХРИСТОВО) служба у 10.
30. - Недеља Светих Отаца - --Св. литургија у 10. часова

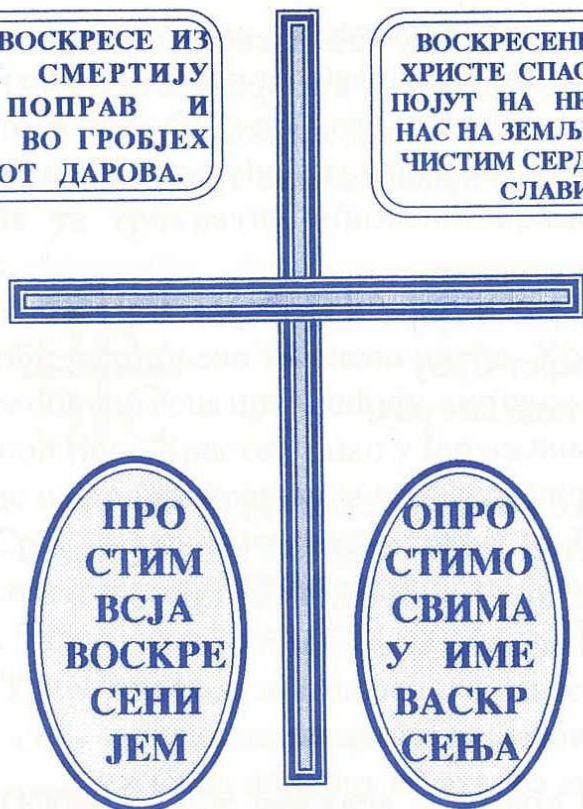
ЈУНИ

6. - Недеља (Силазак Светог Духа - ДУХОВИ) Служба у 10

За све духовне потребе обратите се надлежном пароху
протојереју Драгомиру Шиповцу на телефон: 366 8390

**ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ ИЗ
МЕРТВИХ СМЕРТИЈУ
СМЕРТ ПОПРАВ И
СУШЧИМ ВО ГРОБЈЕХ
ЖИВОТ ДАРОВА.**

**ВОСКРЕСЕНИЈЕ ТВОЈЕ
ХРИСТЕ СПАСЕ, АНГЕЛИ
ПОЈУТ НА НЕБЕСЈЕХ И
НАС НА ЗЕМЉИ СПОДОБИ
ЧИСТИМ СЕРДЦЕМ ТЕБЕ
СЛАВИТИ.**

**Његовој Светости Патријарху српском ГГ.Павлу;
Високопреосвећеном Митрополиту ГГ.Иринеју;
Преосвећеним епископима ГГ Василију и Луки, као и свом
свештенству Аустралије; вама драги наши чланови и
парохијани честитамо светле дане Васкрса Христова уз
победоносни поздрав: ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!**

**Воскрес Исус од гроба, јакоже
рече даде нам живот вјечниј и
душам нашим велију милост.**

НА ВЕЛИКИ ПЕТАК

Ој, Исусе, мучениче света,
 Ја те гледам на крст разапета;
 Ти издишеш под теретом рана,
 Гроб те прима, али за три дана.

Ти се диже,
 Слави својој стиже,
 А крст Србу
 остаде на грбу.

Око крста, у четир' му кута
 четир слова Христом задахнута,
 Остављена да закрешу кресом,
 Раздрмана ђаволом и бесом.
 Слова ова, часног крста зраци,
 Слова ова словесности знаци,
 Зна се шта би требало да кажу,
 Алк' с' ни сама међ' собом не слажу;
 Откако су, једно друго вређа,
 једно другом окренуло леђа.

Кад ћеш, Боже, грмнут са небеса
 и потрести што треба потреса,
 Расклимати чаролију беса,
 И ред ставит на наша словеса,
 Њина љубав да народ задужи --
 Што ко учи да и пример пружи.

ВРБИЦА - ЛАЗАРЕВА СУБОТА - ЦВЕТИ

Лазареву суботу или васкрсење праведног Лазара слаavimo ове године 10 априла. Овај дан се још зове ВРБИЦА зато што се тога дана беру врбове гранчице, доносе увече у цркву, благосињају се освећеном водицом, деле се народу и онда се пева уз трократни обилазак цркве: "Обшчеје воскресније..."

Сутри дан на ЦВЕТИ умива се ујутру са водом у коју је претходне ноћи потопљено мирисно цвеће. Ујутру се иде у цркву, када се обично деца причешћују, ако сусе спремала. На Цвети је Господ Исус Христос ушао у Јерусалим, дочекаан од мноштва деце и народа, који му је радосно клицао.

За нас Србе је још значајно то што је на Цвети дигнут Други српски устанак 1815 године за време Милоша Обреновића. Чувен је његов поклич тога дана: "Ево мене, ето вас, па рат Турцима".

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК је дан када је Господ Исус Христос имао Вечеру са својим апостолима, припремајући их за долазећа страдања. Тада је установио Свету тајну причешћа.

Као успомену на те догађаје, увече се у цркви чита 12 јеванђеља. Код нас ће почети Вечерње у 7 часова у Калтону.

ВЕЛИКИ ПЕТАК Тада је Господ разапет на крст, издахнуо и био сахрањен у гроб, а на врата наваљен велики камен.

У нашој цркви ће бити Вечерње и изношење Свете плаштанице уз трократни опход око цркве у 7. сати увече.

ВЕЛИКА СУБОТА. Тога дана је Христос лежао телом у гробу, а душом у Аду, и као Бог на Престолу.

У нашем светом храму биће Света литургија и причешће у 10. часова изјутра.

ВАСКРСЕЊЕ славимо као дан Васкрса Господа нашег Исуса Христа. Он је врло рано устао из гроба; стража је попадала од страха; земља се затресла и многи праведници који су умрли јавили су се у граду.

У нашој цркви ћемо славити Васкрсење молитвом тачно у ПОНОЋ опходом око цркве са упаљеним свећама и певањем тропара: **ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ ИЗ МЕРТВИ, СМЕРТИЈУ СМЕРТ ПОПРАВ, И СУШЧИМ ВО ГРОБЈЕХ ЖИВОТ ДАРОВА!**, а онда у наставку Васкршњим јутрењем. Потом се поздрављамо празничним поздравом.

Ујутру у 10. сати је Света литургија у славу Васкрса Господа нашег.

.....

Од Васкрса до Томине недеље или Малог Васкрсенија поздравља се уместо уобичајеног са: **ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!** а одговара се: **ВА ИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!**

.....

ТРОПАР ЗА ЦВЕТИ:

Обшчеје воскресеније, преже твојеја страсти увјерјаја, из мртвих воздвигал јеси Лазарја Христе Боже. Тјемже и ми јако отроци побједи знаменија носјашче. Тебје побједитељу смрти вопијем: Осана во вишњих, благословен грјадјј во имја Господње.

ТРОПАР ЗА ВАСКРС

Христос воскрес
из мртвих смер-
тију смерт поправ
и сушчим во
гробјех живот
дарова!

А кад дође Господ питаће:
да ли сте гладнога нахранили;
жеднога напојили; нага обукли
или болесног посетили?

О ПОСЕЂИВАЊУ БОЛЕСНИКА

Сви смо ми подложни болестима. Неко мање, а неко више. Кад смо болесни волели би да нам неко дође у посету да поразговарамо, да нам буде лакше и да заборавимо на своју муку. Овде се та пракса доста уобичајила, зависно од тога колико се особа дружи и колико има пријатеља.

Нарочито би важно било да кад се неко разболи да јаве свештенику да га обиђе. Међутим, то наши парохијани слабо практикују. Обично мисле да треба свештеника звати кад је особа на самрти ради Причешћа. Па и онда већином зову касно. А требало би за Причешће звати онда кад је неко на самрти али је још при свести. Не даје се свето причешће оним који нису свесни.

Кад ја као свештеник идем у болницу да посетим болесне парохијане? Онда кад посредним путем сазнам да је неко у болници. Врло, врло ретко родбина јави.

Међутим, требало би кад се неко разболи и оде у болницу, јавити свештенику где је и онда би он био дужан да оде у посету, помоли се Богу за његово здравље или пак поприча с њим. Јер свештеник би требао бити са својим прохијанима и у весељу и у тузи, као и у муци. Такође би свештеник кад сазна да је неко болестан да га помиње на светим Литургијама, молећи му се за здравље, а после службе би, уколико родбина жели могао објавити верницима, да би и они отишли.

Зато вас молим, као ваш духовник да ми јавите кад је неко у болници да би га посетио, утешио и помолио се Богу за његово здравље.

СА СВЕТОСАВСКЕ ПРОСЛАВЕ

Светог Саву смо ове године прославили у недељу 24. јануара. Свету литургију је служио надлежни парох и о. Владислав Ђорђевић у малој сали - Greensborough. Одговарали су доста складно појци из Калтона. По завршеној служби о. Владислав је одржао лепу проповед о Светом Сави, а онда је подељена нафора. На молитви је било присутно свега стотињак душа. Вероватно се то десило услед тога што је много народа отишло у манастир Илајн, где су оба владике служили.

У великој сали је потом благословен и пререзан славски колач. Домаћин ове године је био брат **РАДЕ ГЛОГОВАЦ** са породицом, а за догодине се примио Момчило Јеремић.

За почасни сто су сели оба свештеника са попадијама, домаћин овогодашње Славе, као и домаћин за догодине, и остали представници ЦШО и националних организација.

Утом се скупило још народа, тако да се рачуна да је било за ручком око 400 особа. Програм славља је као и задњих десетину година професионално, одречито и јасно, на чему би му могли позавидети и професионалци

водио секретар ЦШО г. Јован Пјевач, који је после богатог ручка дао прву реч проти Драгомиру Шиповцу, и он је честитао свим Србима славу Светог Саву, са молбом да се одазову прилозима, да би почели што пре зидати цркву Лазарицу у част Светог Саве.

Затим су се ређали и други говорници честитајући славу домаћину и свим присутним, а уједно помињући и хрватски напад који се тога дана десио на Српску Крајину. Неки су се доста грубо, за тај дан, осврнули и на наше неспоразуме у епархији, али шта се може. Некад људи изгубе меру кад се треба шта помињати. Такви смо ми и шта се ту може учинити?!

После су деца одрецитовала песме о Светом Сави, а то су били: Дража Гашић, Марија и Јелена Андрић, Митар Бунарџић и Алекса Јовановић. Рецитаторима је свештеник доделио књиге СВЕТИ САВА од Милоша Црњанског. А онда је по старом обичају поделио свештеник поклоне свој деци.

Нарочито је за похвалу домаћин Раде Глоговац, који је поклатио за славу сву храну за све госте и још \$1000 за градњу цркве. То се никад још није десило у историји ове црквене заједнице.

СВЕТИ

САВА

СА ПРОСЛАВЕ ШКОЛСКЕ СЛАВЕ

По први пут ове године је прослављена школска слава Свети Сава. Идеја да се почне независно славити школска слава потекла је од стране свештеника, да би се на тај начин одала захвалност и слава заштитнику просвете Светом Сави, а уједно да и деца осете да имају своју славу. А други је разлог био тај, што се црквена слава помера да буде Недељом, а школска би увек била на сами дан Светог Саве.

Кад је родитељима саопштено о Слави, за домаћина се примила **Маја Танић**, односно њена баба Живка.

У среду вече на Светог Саву 27. јануара већ у 7 сати почела су деца да пристижу са родитељима. У осам је почео обред резања славског колача, који је обавио прота Драгомир Шиповац. Домаћица Маја, девојчица од десетак година је радосно и поносно стајала поред сточића а околу дечица, њих педесетак, тако да је било дивота погледати нашу узданицу како поносно прославља свога Светог Саву. Родитељи су позади стајали радосни што виде своју дечицу веселу на својој слави.

Кад је завршен обред, свештеник је упитао ко ће бити догодине домаћиц, те је Мајин вршњак Даниел Пештерац прихватио да наследи славу. А онда је почело послужење са кољивом. Интересантно је било видети децу како побожно и мирно прилази, крсте се и узимају жито. Веће цурице су брисале кашичице.

Затим је почело послуживање посном храном и колачима, које су мајке припремиле на један астал. А онда су деца одрецитовала песмице које је већ раније поделила Каћа Чакалић.

Око 10 сати почели су полако да се разилазе, јер је сутри дан требало поранити и у школу да се полази.

Свима ће нам у успомени остати ова Прва слава, надајући се с помоћи Бога да довека славимо овако.

ПЕНЗИОНЕРСКА СЛАВА

Већ се неколике године пензионери састају уторком у Гринзбари. О њиховј слози и састајању смо већ говорили, али само да напоменем да их сада има у чланству око 160 мада сви не долазе редовно. Обично их буде око 60 сваког уторка.

Једном је свештеник поменуо г. Лукићу, који је главни за пензионере да би фино било да имају своју славу као удружење. Лукић је ту идеју одмах прихватио, са питањем коју би најбоље било да имају славу. Свештеник је предложио да би лепо било да узму Светог Симеона Мироточивог, оца од Светог Саве. Свети Сава је заштитник ове парохије, а пензионери као старији људи би фино било да славе оца од заштитника ове парохије. Лукић је ту идеју пренео осталима и пошто су се сви сложили слава је одржана у уторак 23. фебруара 1993 године.

Око подне су почели да стижу пензионери, тако да је у један сат већ била пуна мала сала. Дошло их је око 100. Први домаћин је био г. Александар Лукић. Прота Драгомир Шиповац је благословио славски колач, помоливши се Богу за здравље домаћина и његових укућана, као и за покој душа преминулих чланова Пензионерског друштва, а онда се после послужења кољивом наставило са славским ручком.

Сами ручак је био заиста и славски и царски. Три врсте јела, колачи, кафа и пријатна атмосфера.

За догодине се прихватио да буде домаћин Цвијо Ђукић.

Тако су наши најстарији чланови Цркве прославили свога заштитника старца св. Симеона, уз молитву Свевишњем да се још дуго година састају и растају братски.

Иначе, наши пензионери су највећи дародавци наше цркве, што ће, ја сам сигуран бити и у будуће кад почнемо нову цркву.

ПРАВДА И КРИВДА

У једнога краља била два сина; један бјеше лукав и неправедан, а други добар и праведан. Пошто им отац умре, рече неправедни праведноме:

- Хајде од мене, нећемо више заједно живљети, и сво ти триста цекина и један коњ, то ти је дио од свега што нам је од оца остало, више ти мена ништа.

Он узме триста цекина и коња, па пође говорећи:

- Хвала Богу, колико ми допаде од цијелога краљевства!

Послије неколико времена сretoше се ова два брата у путу јашући оба на коњима. Праведни назва неправедноме:

- Помози ти Бог, брате!

А онај одговори:

- Јаох ти Бог дао! Што вазда Бога спомињеш? Сад је боља кривда од правде.

Тада му добри рече:

- Хајде да се окладимо да није боља кривда од правде.

И тако се окладише у стотину златнијех цекина, и рекоше кога најприје срету да им о томе суди. Идући мало напријед, сretoше на коњу ђавола, који се бјеше претворио у калуђера, па га запиташе да им каже или је боља правда или кривда. Ваво рече:

- Кривда!

И тако добри изгуби стотину цекина. Али се опет окладе у другу стотину, па и у трећу, и по суду ђавола који се различито претварао и пред њих излазио, изгуби добри све три стотине цекина, па потом и коња. Онда рече:

- Хвала Богу, већ немам цекина, али имам своје очи, окладићу се још једном и у њих.

Тако се оклади и у своје очи да је боља правда неголи кривда. Тада његов брат, и не тражећи другога суда, извади нож па му извади оба ока и рече му:

- Сад нека ти помогне правда кад си без очи.

Он жалостан захвали Бога и рече:

- Ја немам очи за правду Бога, него те молим, брате мој, да ми дадеш воде у какав суд да квасим уста и да умивам ране, и да ме изведеш и оставиш под јелом више извора.

Брат га послуша и даде му у суду воде, и изведе га и остави под јелом више врела.

Онђе он јадан стојећи чу у неко доба ноћи ђе дођоше виле на извор, и купајући се поче једна другима говорити:

- Знате ли, друге, да се огубала у краља ђевојка. Краљ је сазвао све љекаре, али је нико не може излјечити. Али да зна пак да сад узме ове воде иза нас и да се њоме окупље, у дан и ноћ остала би здрава, а тако и да је ко глув, слијеп, хром, исцјелио би се од ове воде.

Утом запјеваше кокоти, и виле пођоше. Онда невољник испод јеле добата на ногама и рукама до воде, па најприје умије очи и одмах прогледа; потом захвати у суд воде и пође хитро у онога краља што му бијаше кћер губава, па рече:

- Дошао сам да излјечим краљеву кћер, ако ме пусти, у дан и ноћ биће здрава.

Кад краљ разумје, пусти га у камару кка ђевојци, а он нареди да је окупљу оном водом. Кад прође један дан и ноћ, ђевојка остаде чиста и здрава од губе. Краљ се веома обрадује, и даде му пола краљевства и кћер за жену, и тако он постане краљев зет и први до краља. То се одмах разгласи по оном краљевству, те дође у уши брату његову, који говораше да је боља кривда него правда. Он помисли да је онај нашао под јелом срећу, па пође и сам да је тражи: најприје узе у суд воде, и отиде под јелу, па извади ношем своје очи. Кад би у неко доба ноћи, дођоше виле да се купљу, и стадоше говорити како се излјечи краљева кћи.

- Ваљда нас је - рекоше - неко слушао кад смо говориле да би се овом водом иза нас излјечила. Може бити да нас и сад ко слуша, пођимо виђети.

Кад оне пођоше и под јелу дођоше, нађоше онога који бјеше дошао тражити срећу и говораше да је боља кривда од правде, те га шчепаше за четврти па га растргоше. И тако му, проклетнику, поможе кривда!

СРПСКА НАРОДНА ПРИПОВЕДКА

УПРАВА КСС "ОГЊЕНА МАРИЈА" - КАЛТОН

председница Јела Булатовић

подпредседница Милка Поповић

благајница Смиља Марјановић

секретарица Мирјана Глоговац

књиговођа Вера Кљајић

СА ОВОГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ

Није одавно била Годишња скупштина као ове године. Као прво, ове године се одазвао рекордан број чланова да истој присуствује, а такође је било доста нових чланова, који су дошли да би се ставили на располагање својој Цркви да раде и привређују колико год могу. А друго, и можда много важније је то, да је била атмосфера током целе скупштине братска и на достојанственој висини. Ја, као свештеник, могу да само честитам, молећи се Богу за мир и слогу.

Председник Скупштине је био г. Јован Пјевач и заиста је уредно водио ток Скупштине, држаћи се реда и дајући свакоме да исказе оно што мисли за добро и напредак црквене заједнице.

О раду током прошле године поднели су извештаје: свештеник, председник Витомир Обрадов, секретар Јован Пјевач, благајник Манојло Поповић, књиговођа Бранко Рупар, председник Грађевинског одбора Алекса Шиповац, за Надзорни одбор Милан Вековић и у име КС сестара Милка Лукић. Сви су они навели шта се радило и за свој рад су од Скупштине награђени похвалама.

То нам говори да смо опет стали на здраве ноге, јер хвала Богу, сада имамо и млађих људи и доста народа и лепог прихода. А како изгледа све ће бити боље, опет да кажем: ако Бог да.

По завршеној седници, прешло се на избор Црквеног одбора у који су ушли на челу са председником Јованом Пјевачом следећа господа:

Јован Пјевач

Раде Оклобџија

Божо Глоговац

Манојло Поповић

Бранко Рупар

Радисав Живановић

Петар Ђорђевић

Мирко Добријевић

Данило Булатовић

Зоран Поповић

Живота Нешић

Љубиша Чакалић

Зоран Радосављевић

Раде Живковић

Лазар Јузбашић

Тодор Трифуновић

Витомир Обрадов

Бранко Тешић

Спасоје Цвикић

Раде Глоговац

Бошко Цвијетић

Малиша Седларевић

Милан Вековић

Никола Вујанић

Ранко Булатовић

Владимир Бошњак

Надам се да ће ова година бити још плодноснија, јер су у управи људи који су научили радити за Цркву, а има доста и нових који ће да покажу да ништа не заостају са старим члановима.

А пред нама су велики задатци. Треба што пре завршити кућу да се у њу свештеник усели. А то није мали посао, а и доста кошта. Додуше, они не губе наду ни поверење у благочестиве Србе, који увек прискоче кад затреба, било радом било новчаном помоћи.

Као друго, је почетак зидања храма Светог Саве.

Плус остали послови. А њих има увек и увек се нови отварају. Само, ја се с помоћи Бога уздам да ћемо све моћи стићи. Има нас доста у Одбору, а има нас доста и ван одбора, па кад се братска срца сложе, народ вели: и олово пливат може.

НОВА УПРАВА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНО-ШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ "СВЕТИ САВА"

сликани испред будуће цркве у Greensborough. Са њима су сестре Милка Лукић и Јула Богдановић, као и Атанасије Новаковић и Обрен Поповић.

РАДОВИ ЗАДЊА ТРИ МЕСЕЦА

ПОСТАВЉЕН "ФЛЕШИНГ" НА САЛИ. Врло је велики проблем на ниским плеханим крововима осигурати да вода не улази унутра кад киша по ветру пада. Тако је у просторијама на спрату сваке зиме кад је пљусак цурила вода. Пробало се пронаћи откуда долази, али узалуд. На крају се дошло до закључка да негде кроз зид улази, па су Раде и Чедо Оклобција са Бранком Тешићом радили два дана на крову. Надамо се да у будуће неће вода улазити и штетити пластер и карпет.

ИНСТАЛИРАН АЛАРМ Пошто су учестале провале, Управа је решила да инсталира алармни уређај, који ће бити повезан са полицијом. То је урађено средином марта. Коштао је скоро четири и по хиљаде долара. Скупо јесте, али се морало.

РАДОВИ НА ПАРОХИЈСКОЈ КУЋИ. Од Божића до сад се видно напредовало. Није ишло као кад би човек сам плаћао мајсторе, али се ипак радило онако како се најбоље и најбрже могло, гледајући да се што више уштеди на добровољном раду. О томе су се највише бринули Вито Обрадов и Раде Оклобција. Они су поравнали зидове за пластер и поставили каду, а Раде Глоговац тушеве. НЕНАД ДАЧИЋ је провео струју по врло повољној цени, док је главни кабал од сата до куће и цркве провео бесплатно.

МИЛЕ МИЛЕКИЋ је такође много привредио. Поставио је central vacuum system, телефонске линије и за аларм. Он је узео обавезу да постави и централно грејање у кућу.

ЗОРАН КРАВАРСКИ је средио plumbing и ископао канале за струју и воду до цркве, тако да је све спремо кад се она почне зидати. Зоран је такође ископао фундамент за подпорни зид, који се налази позади гараже, а Вуле Богуновић залио.

Требалo је као следеће видети мајсторе за пластере. Тог, такође обимног посла се примио БРАНКО ЈЕВЂЕВИЋ са групом добрих Срба. Почели су са радом у недељу 14. марта и завршили почетком априла, радећи за викенд. Овај њихов прилог вреди близу \$ 2000 долара.

Са Бранком су радили: Драган Лазовић, Ратко Шиповац, Саво Бунчић,

Помагали су: Продан Ранковић и Здравко Лукач.

Сад предстоји стављање врата и лајсни, што је такође велик посао. На себе је примио ту обавезу СПАСОЈЕ ЦВИКИЋ, а онда следује фарбање. Надамо се да ће парохијани који знају тај посао да се јаве и допринесу као и остали мајстори.

НОВИ ПОЛЦИ НАШЕ ЦРКВЕ су после вежбања сваког петка вече скоро пола године, први пут певали у цркви **Крстопоклоне недеље 21. марта 1993.**

ЈАВНА ЧЕСТИТКА

Госпођа СОФИЈА ДУХОН је свечано у кругу пензионера у уторак 23. марта обележила 89-ти рођендан. **Срећно!**

ПОПРАВЉЕНА КАПИЈА. Захваљујући Богдану Гутићу, као и Милану и Мишу Николићу, изваљена капија је враћена на своје место. Хвала вам а од Бога награда!

НОВИ ТУТОРИ: Одавно немамо тудоре у цркви као ове године. Обично је тај посао обављао г. Нешић, а други повремено помагали. Сад су помоћници Нешићу: Љубиша Чакалић и Зоран Радосављевић, који редовно долазе и савесно обављају своју обавезу.

КОШЕЊЕ ТРАВЕ: Као што знате задње десетак година бригу око косидбе траве водио је Михаило Томић. Сад је он доста онемоћао и примили су се те обавезе два нова пензионера: Миле Косановић и Грујо.

УНУТРАШЊОСТ ПРАВОСЛАВНОГ ХРАМА

По угледу на старозаветну скинију (покретни храм) који је саградио Мојсије по Божијој заповести, и која је имала три дела: двориште, у којем је стајао народ; светилиште, намењено свештеницима, и светињу над светињама у коју је улазио само првосвештеник једном годишње, унутрашњост хришћанског храма се и данас дели на три основна дела: притвор, средњи део и олтар.

ПРИТВОР (паперта, пронаос) налази се на западном улазу. Некада је имао два дела, откривени спољашни, у којем су стајали оглашени и велики грешници,

којима је црква, привремено или трајно, забранила улазак у храм. Из овог притвора улазило се у унутрашњи, покривен, у којем су стајали покајници, и у којем се налазила крстионица. Данс у храмовима нема спољашњег, а у унутрашњем, где има, стоје жене, па се унутрашњи назива женском црквом.

СРЕДЊИ ДЕО ХРАМА (наос, лађа цркве): у овај део се улази из унутрашњег притвора. На средини лађе је сточић (аналој) са иконом светитеља или празника коме је храм посвећен. Код нас је то икона Светог Саве. Са стране, поред зидова, у неким црквама постављене су столице за старе и изнемогле. Лађа је намењена верницима.

Даље према олтару налази се узвишени простор - солеја, са степеницама. Са стране су две столице: за епископа и за владара. У јужној избочини храма је певница. Пред иконама Исуса Христа и Богородице су свећњаци на које верници пале свеће. У горњем делу за здравље живих, а у доњем делу за покој умрлих.

Узвишени део лађе - солеја, намењен је свештеницима и црквено-служитељима.

Лађа је од олтара, трећег дела храма који се налази на истоку,

одвојена преградом - иконостасом. У олтар се улази кроз троја врата: средња, јужна и северна, и то само у изузетним приликама. Кроз средња двокрилна, која се називају и царским пролазе само црквени великодостојници и свештеници - само у току богослужења. Са олтарске стране су прекривена, обично скупоценом завесом, која има значајну улогу на богослужењу. Бочна врата, једнокрилна, називају се Ђаконским, јер их ови, током богослужења највише користе.

Иконостас је украшен иконама, постављеним по строго утврђеном редоследу, а на врху се налази распеће.

ОЛТАР је најсветији део храма јер се у њему обављају свете службе, и у симболичном смислу, представља небо у коме Бог обитава.

На средини се налази свети престо, четвороугаона, најчешће камена плоча, постављена на једном или четири стуба. Један стуб представља Исуса Христа "темељ и главу Цркве", а четири - јеванђелисте (Матеј, Марко Јован и Лука).

Свети престо симболично представља Христов гроб, а назива се и часном трпезом "са које се хришћанима у светом причешћу пружа духовна храна - свето тело и света крв Христова".

Покривен је са два или више покривача који се спуштају до пода, од којих орви, бели, представља платно којим је Христово тело било увијено у гробу и зове се срачица, а други, од скупоцене тканине, означава божанску славу Христову после васкрсења и вазнесења.

На средини светог престола је илтон (завој), четвороугаоно ланено платно - симбол убруса којим је била повезана Христова глава. У илтон је увијен антиминс, свилено платно, које, у случају потребе, може да замени свети престо, тако да је богослужење могуће обавити и ван храма. Приликом освећења антиминса, епископ у њега ушива делић мученичких или светитељских моштију. На савијеном илтону и антиминсу лежи свето јеванђеље, као симбол Исуса Христа. Источно од њих је распеће са иконама Богородице и Светог Јована, а у подножју распећа дарохранилница, кутија у којој се чува причешће за болесне, које им свештеник у дароносници, ковчежићу у облику цркве, носи. Ту је још и ручни крст, којим свештеници благосиљају вернике, два свећњака и две рипиде, дрвене или металне округле иконе.

ЖРТВЕНИК је удубљење у олтарском зиду, северно од светог престола у којем се чувају свети сасуди, посуђе и предмети који се

користе у богослужењу. Симболично представља јасле у којима се Христос родио, и Голготу на којој је распет.

ГОРЊЕ МЕСТО је узвишено место у олтару, источно од светог престола, на којем за време читања апостола седи епископ у време литургије, представљајући Исуса Христа као Учитеља. Лево и десно од горњег места, у нижем реду су седишта за свештенике, названа сапрестоља.

ЋАКОНИК је орман, смештен јужно од светог престола, у којем се чувају иконе, одежде, књиге и други предмети који се користе током богослужења. Обично је у Ћаконику и умиваоник у којем свештеник пре богослужења пере руке.

ПРАВОСЛАВНЕ ПАТРИЈАРШИЈЕ У СВЕТУ

ЦАРИГРАДСКА ВАСЕЉЕНСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Има седиште у грчкој четврти Фанар у Цариграду. Поглавар има титулу "архиепископа Константинопоља, Новог Рима и васељенског патријарха". Под њеном управом је пет епархија у Турској, део северне Грчке, нека грчка острва, манастири на Атосу (Светој Гори) са око 1250 калуђера, и све грчке епархије изван Грчке - у Америци, Аустралији, Средњој и Западној Европи, са неколико милиона верника.

АЛЕКСАНДРИЈСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Има пет епархија у Египту и девет широм Африке. Броји око 400 хиљада верника. Највише их је у Кенији - око 250 хиљада. Богослужбени језици су грчки, арапски или неки одафрички језика. Поглавар носи титулу "папе и патријарха града Александрије, Либије, Пентаполиса, Етиопије и целе Африке"; он је "отац отаца; пастир пастира, велики свештеник великосвештеника, тринаести међу апостолима и судија васељене".

АНТИОХИЈСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Поглавар носи титулу "патријарха града Антиохије, Сирије, Арабије, Грузије, Месопотамије и целог Истока". Верници су православни Арапи из Сирије, Либана, Ирака, Ирана, Кувајта, Саудијске Арабије и делова Турске. Има их око 500 хиљада. Православних Арапа у Америци и Аустралији има око 800 хиљада. Богослужбени језици су грчки и арапски.

ЈЕРУСАЛИМСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Поглавар носи титулу "патријарха светог града Јерусалима, целе Палестине, Сирије, Арабије, Трансјорданије, Кане Галилејске и светог брд Сиона". Православни

Арапи и неожењени грчки свештеници припадају Братству светог Гроба и воде бригу о светим местима у Палестини. У саставу патријаршије је и Аутономна архиепископија Синај, чије је седиште у манастиру Свете Катарине, а укупно има око 800 хиљада верника, од чега у Јордану око 60 хиљада.

МОСКОВСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Поглавар носи титулу "патријарха Москве и целе Русије". Пре револуције имала је 50 хиљада отворених цркви, сада око 20 хиљада. Пре револуције, Црква је имала преко хиљаду манастира, сада тек двадесетак. Патријаршија има две духовне академије и три богословије.

СРПСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Има 33 епархије, преко 2000 парохија, 155 манастира, два богословска факултета, шест богословија - Крка, Призрен, Сремски Карловци, Београд, Цетиње и Чикаго и монашку школу у манастиру Острог. Поглавар носи титулу "архиепископа пећког, митрополита Београдско-карловачког и патријарха српског". Богослужбени језици су старословенски, српски и, у Америци, енглески.

РУМУНСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Црква има 13 епархија у земљи и 3 у иностранству, два богословска факултета и 7 богословија. Поглавар носи титулу "патријарха румунског, управитеља Цезарије и Кпадокије, митрополита влашког и архиепископа букурештанског". Богослужбени језик је румунски.

БУГАРСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Поглавар носи титулу "митрополита софијског и патријарха целе Бугарске". Црква има 11 епархија у земљи и 1 у Америци. Од школских установа једну духовну академију и једну богословију. Богослужбени језик је старословенски.

ГРУЗИЈСКА ПАТРИЈАРШИЈА. Поглавар носи титулу "архиепископа Мчета, митрополита Тифлиса и католикоса-патријарха Грузијског". У IV веку је ова Црква подпадала под духовну власт Антиохије, док је у V веку имала свог католикоса. У једанаестом, због тесних веза са Византијом, после раскола, прикључила се православним црквама. Због надирања ислама, хришћанска краљевина Грузија, пред крај XIII века, ставила се под заштиту Русије. Русија је 1801. године укинула краљевину Грузију, па је, убрзо за тим, и њена Црква изгубила самосталност. На место католикоса постављен је ефзарх, зависан од Руског синода. После Октобарске револуције, Грузијска црква је обновила патријаршију. Од 15 епархија ове цркве, 7 је испражњено. Богослужбени језик је старогрузијански и старословенски.

ПОМЈАНИ ГОСПОДИ

ПРОТОЈЕРЕЈ
ЈОВАН МАРЧЕТИЋ

У недељу 31. јануара 1993 године упокојио се у манастиру Грачаница код Чикага протојереј-ставрофор Јован Марчетић у осамдесетој години живота, након 56 година свештеничке службе.

Живот му је био буран и трновит као и свих националиста рођених у његово време. Богословију је завршио у Сарајеву где га је рукоположио митрополит Петар Зимоњић, који му је тада рекао: "Синко, од данас си свештеник и када си у олтару нека за те нико не постоји осим Господа Бога, а када си ван олтара, буди човек, синко!" И тога се прота Јово увек држао.

После рата у Америци је највише службовао у Харбору код Чикага. Дуго година је био Архијерејски заменик и десна рука митрополита Иринеја. Кад се основала Богословија у манастиру Грачаница постао је Ректор Богословије.

Ми Срби Аустралије смо имали част да нас посети кад је освећено имање манастира Каленића код Канбере 1981. године.

Иза себе је оставио супругу Јелисавку. Није имао деце.

Опело му је извршено у манастиру Грачаница уз присуство много народа Чикага, а опело је служио епископ Дамаскин са великим бројем свештенства. Сахрањен је у манастирском гробљу.

Нека му је покој души у рајском насељу, а међу Србима који знају ценити Божијег слугу вечни помен.

ПОНАВЉА ЛИ НАМ СЕ СУДБИНА

Сви знамо да је историја Српске цркве истоветна са историјом српског народа. Одкако је Српска црква постала самостална у време Светог Саве пре скоро 800 година, имала је успоне и падове упоредо са својим народом. Као што је познато највећи процват је био за време славних Немањића у периоду од скоро 200 година. После долази до инвазије Турака и черечења српских земаља и делова црквене управе. Прво у данашњој Македонији после Маричке битке 1371 године, па онда пропасти царства српског на Косову 1389. Од тада је пошло све стрмоглаво. Није било више јаке државе, па ни јаке црквене организације. Међутим, још су остале непокорене Босна, и Зета, данашња Црна Гора. Али то је било питање времена, јер је Турска била моћна.

Како су Турци окупирали све српске области, они су уништили и дотадашњу званичну организацију Српске православне цркве, а дали Цариградској патријаршији да има јуриздикцију над српским православним народом. Тако је дошло до тога да сви епископи буду Грци, а и велики део свештенства. Једино није у Црној Гори дошло до тога.

Доласком Мехмед-паше Соколовића за министра вањских послова на турском двору, долази и до обнове Српске Пећке Патријаршије. Она је обухватала све српске крајеве, а патријарх је имао и део световне власти. Простирала се на југу до Штипа, на северу до изнад Будимпеште, на истоку до Ниша и Темишвара, а на западу до Сплита и Карловца. То је била територија већа од Душановог царства и једино је у то време под окриљем Српске патријаршије био цео српски народ.

Тако је потрајало све до укидања Пећке патријаршије

1776 године. Опет је Српска црква додељена Цариградској патријаршији. Опет су дошли грчки епископи и свештеници, а српски полако потискивани.

Пошто се у то време српски народ нашао у више држава, то је и дошло до више аутономних јединица Цркве.

Данашњом Србијом и Македонијом се у црквеном погледу управљало из Охридске архиепископије. У Црној Гори су увек били митрополити Срби, са Петровићима као духовним и световним поглаварима. У Далмацији је била световна влас Млетака, Француза и Аустрије па су тамо били епископи Срби. Босна и Херцеговина је била под Турском и власт је имала Охридска архиепископија. Доласком Аустро-Угарске у те крајеве 1878 године, почели су да долазе за митрополите Срби. У Војводини, која је имала специјални статус, под Аустроугарском црквени живот је био најповољнији. Темеље је ударио избегли патријарх Арсеније Јовановић а онда наставили остали патријарси.

Тек 1918 године, када је дошло до уједињења свих српских земаља са друга два народа, дошло је и до обнављања Српске православне цркве у јединствену Патријаршију са патријархом Димитријем на челу.

У задње две године, дошло је до поновног черечења српског народа и страдања Српске цркве. Додуше, иако је народ подељен у може се рећи пет држава, још увек је јединствена Српска црква и њена јуриздикција у Отаџбини и читавој планети. Међутим, шта може да се деси у скорој будућности? Могу државе, које су све формиране на мржњи према Српству да забране било какав контакт са Матицом и да нареду формирање аутономних Цркава у оквиру својих територија, уколико и то дозволе. А и останак комуниста у Југославији може проузроковати нову поделу у Цркви.

КОНТИНУИТЕТ ЈЕДНЕ ИЗДАЈЕ

ПОГЛЕДИ: Душан Весић

Ми данас поуздано знамо да Милошевићев програм "сви Срби у једној држави" није био програм стварања јаке српске државе него програм очувања слабе Титове Југославије. Његова је историјска грешка што је тврдо и глупо веровао да ће се таква Југославија одржати.

МИЛОШЕВИЋ - РОМАНТИЧНИ КОМУНИСТА

Српска подручја у Хрватској Милошевић није никада гледао изван хрватских граница: њега је Косово издигло на власти и он је све после тога гледао кроз Косово. Расрђен Туђмановом подршком Шиптарима, његова је крајња амбиција са Крајином била да му покаже како изгледа имати једну побуну унутар сопствене надлежности. Њему није падало на памет да призна прокламовану самосталност Српских Крајина; док су сви "знали" како је господин Бабић објавио независност у дослуху са господином Милошевићем, господин Милошевић је звао господина Бабића да му нареди повлачење. По повратку у Загреб са последњег тајног сусрета у Карађорђеву господин Туђман је одушевљено причао како му је Милошевић обећао како неће признати прокламовану самосталност Крајине, али да ће се залагати да Срби у подручјима Хрватске у којима чине већину имају сва права која произилазе из статуса аутономије. Туђман је пристао на аутономију, с тим да није прихватио чисто српску већ пола-пола српско-хрватску полицију у тим подручјима. Заузврат, Милошевић је тражио од Туђмана да му помогне у обарању тадашњег председника федералне владе господина Анту Марковића! Туђман је просто био одушевљен: **наместо једног тврдог великосрбина, њему се разоткрио један типично комунистички југословенски мазохиста.**

Зашто се такав Милошевић мортао допасти Туђману више од оног Милошевића великосрбина, макар је такав Милошевић био легалиста насупрот Туђману сепаратисти? Зато што је Југославију било лако растурити, дочим би се великосрпском идејом ишло знатно теже. С друге стране, Милошевићу ни крвави напад на Борово Село није помогао да се отрезни. Он је већ срљао из грешке у грешку. Када су Словенија и Хрватска у јуну 1991 прокламовале одцепљење, он је аутоматски морао признати Крајину. Но, он је и даље чувао Југославију. Чувао ју је и кад је постало јасно да је може очувати само војно, а да за то није

способан. Уместо да војском брзо поседне Шентил, он је примио посредовање Евбропске заједнице, што је израз апсолутне политичке инфатилности. Онда је безумно повукао војску из Словеније на границу са Хрватском, уместо да одмах поседне етничку границу Срба и Хрвата и одбрани је до краја. Још је 1990 године ЦИА имала карту велике Србије са западном границом на линији српских етничких подручја. Тако је испало да су Американци били већи Срби од самог Милошевића. Американци су били "великосрби" а "великосрбин" Милошевић остао је романтични комуниста.

КАКО ЈЕ КРАЈИНА ОСЛОБОЂЕНА

Венсов план за Крајину био је исход војног мрљављења по Хрватској и Милошевићеве политике немоћи а не одраз стварног стања на терену. Тај план приказан је као мир; против мира, разуме се, нико није могао имати ништа, али то није био мир, то је било само тренутно примирје. То примирје имало је да консолидује Туђманову војну и политичку ситуацију; с друге стране, оно није остављало српско питање отвореним, оно га је затварало. У теорији, Венсов план остављао је све опције могућим; у пракси, он је сводио Крајину на аутономију у Хрватској. Милошевић га је приказао својом победом; у стварности, био је то пораз српског националног интереса.

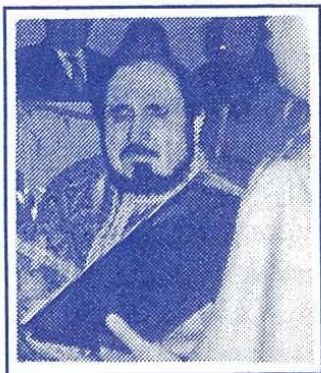
Но, то није коначна издаја Крајине од стране Милошевића. Последњи ударац има тек да уследи. Свет је признао Хрватску у Титовим границама и неће лако узети своју реч натраг: чим се рат у Босни и Херцеговини како-тако смири, међународна заједница приступиће распрепјењу ситуације у Републици Српској Крајини. По трећем Венсовом плану, Крајина ће остати хрватска територија са специјалним статусом и официрима УН који надгледају српска права млако протестујући што Туђман не поштује ништа од договореног. Кад није могао да убеди господина Бабића, господин Венс је позвао Милошевића. Кад није могао да убеди Караџића, Венс је опет позвао господина Милошевића. Кад буде требало да убеди Хаџића, хоће ли Венс опет позвати Милошевића? Наравно да хоће.

Шта би иначе, свуда по Србији тражило 60 хиљада крајинских дезертера? Место да их потера кући, Милошевић им је дао србијанске личне карте и право гласа.

Није ли задњи час да Милошевић и његови оду заувек?

ПРОТОЈЕРЕЈ МИРОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ

После дуже болести и немоћи, 16. фебруара 1993. упокојио се наш добро познати свештенослужитељ Викторије о. Мића. Задње место службовања му је била наша црква у Калтону, где је званично престао да служи крајем 1986 године, иако је већ годину дана пре тога онемоћао и није мога вршити Свету литургију.

Рођен је у околини манастира Раванице, где је као младић постао искушеник. Ту се и научио црквеном поредку и појању, где би се вероватно и замонашио да није избио Други светески рат. Из манастира одлази у четнике да брани родну груду од Немаца и комуниста и бива заробљен и остатак рата је провео у немачком заробљеништву. После рата није хтео да се врати у комунистичку страховладу, него остаје, жени се и долази у Аустралију. Као добар домаћин брзо се окућио.

Кад је купљена земља за цркву у Ст. Албансу у томе активно учествује са осталим Србима и ускоро се оснива Српска школа у којој је био учитељ. Тако је све до 1964 године био главни појац у цркви, учитељ и једно време секретар ЦШО. Кад је подела дошла, определио се за владику Дионисија, који га услед недостатка свештенства рукополаже и поставља за свештеника у Ст. Албанс. После је прешао у Калтон, где је остао до краја своје свештеничке службе Богу и српском роду.

Једно време је био једини свештеник Викторије у оквиру Слободне српске цркве.

Опело му је обављено у храму Светог Ђорђа - Ст. Албанс, а чинодејствовао је епископ Лука са свештеницима Викторије. Сахрањен је у манастиру Каленић код Кнебере.

Нека му Господ душу прости, а међу нама помен остане!

БОРИСЛАВ ПЕТРОВИЋ

Почетком марта, или тачније речено 3. марта 1993 године изненада се упокојио у Господу наш добро познати чика Бора, у својој 84. години живота. Тако смо ми у Калтону изгубили најстаријег чалана ЦШО Свети Сава, а уједно и човека који је најдуже био председник исте црквено-школске општине, а скоро цело време је од оснивања био члан управе.

Све што се дешавало у Калтонској цркви до пре десетак година носило је његов печат. И не само да је биоцењени члан црквеног одбора, него је био и велики радник код цркве, без обзира шта се радило. Ако је администрација у питању, за то је био велики стручњак. Ако је требало да заступа нашу црквену заједницу, или српски народ, и ту је био уважени господин и способан човек. Ако је требало физички радити и за тај је посао са својом супругом тетка Милевом био у првима.

Његовом заслугом је при ЦШО Свети Сава основано Српско добротворно друштво и библиотека. У библиотеци је било књига на стотине, а све од одабраних српских писаца.

За рад у српској заједници је и одликован од стране Краљице Елизабете.

Опело покојном чика Бори је одржано у храму Светог Саве у Калтону. Дошло је доста Срба да се опрости од њега последњи пут и да се помоле Богу за покој његове душе. Као ретко коме, служила су три свештеника: надлежни парох прота Драгомир Шиповац, протонамесник Владислав Ђорђевић и о. Драган Јоцковић. О. Драгомир се од њега опростио у светом храму, а у име чланства председник г. Јован Пјевач. На гробљу у Престону му је одржао посмртно слово г. Милош Петровић. Вечни му покој у Царству небеском!

НАДА

Моји су снови
моје су наде
с онима тамо,
шта ли сад раде?
Каква будућност
за старе младе,
неко им опет
миран сан краде.
И смењују се
светске владе,
ал' нема наде,
ал' нема наде.

*

Кажу то није
верски рат.
Е, шта је онда
да ми је знат?
Сви фанатици
из Ирана,
и други
фундаменталисти
са свих страна,
сјатили су се
сред Балкана.
Ислам се свугде
у свету буди,
а биће касно
кад се пробуди.

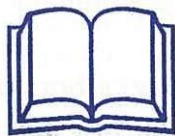
*

И не знам дал' је
то наша влада,
ил' сити стомаци
са Запада,
кривац за
толико много јада.
Тек, народ страда.
Тек народ страда.

*

Чувај се роде,
не дај се пада
генерација
наша млада.
Нека вас Бог
штити и сада,
нека вас води
моја нада.

*

Каћа Чакалић

ПРЕДЊИ ИЗГЛЕД ПАРОХИЈСКЕ КУЋЕ - GREENSBOROUGH

ВРЕДНИ ПЛАСТЕРАШИ СА ПРЕДСЕДНИКОМ ЦШО
с лева: Саво Бунчић, Јован Пјевач, Драган Лазовић и Ратко
Шиповац. Слика узета први дан рада 13 марта 1993 године.

СВЕШТЕНСТВО ВИКТОРИЈЕ СА МИТРОПОЛИТОМ И ВЛАДИКАМА У БРАНСВИКУ ПОЧЕТКОМ МАРТА ОВЕ ГОДИНЕ

С лева у првом реду: архиђаком Викентије (Вујовић), протонамесник Владислав Ђорђевић, епископ Василије (Вејиновић), митрополит Иринеј (Ковачевић), епископ Лука (Ковачевић), протојереј Душан Ракић, и протојереј Мирослав Поповић.

У другом реду: јереј Никола Билић (Gold Coast), јереј Срђан Веселиновић, протојереј Драгомир Шиповац и јереј Петар Дамјановић.

**ПРВИ РАЗРЕД СРПСКЕ ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА" -
GREENSBOROUGH СА УЧИТЕЉИЦОМ КСЕНИЈОМ ЧАБАРКАПА**

СРЕДЊА ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА" - GREENSBOROUGH
са учитељом СЛАВИШОМ ИЛИЋ, први с лева, позади.

ВЕЛИКА ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"
СА УЧИТЕЉИМА МИКИЈЕМ СЕДЛАРЕВИЋЕМ (први с десна,
позади) и БОШКОМ ЦВИЈЕТИЋОМ (први с лева, позади)

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦШО "СВЕТИ САВА"

ПРИРЕЂУЈЕ ЂУРЂЕВДАНСКИ УРАНАК У НЕДЕЉУ 2. МАЈА 1993 НА СВОМ ИМАЊУ - GREENSBOROUGH

Капија ће бити рано отворена, а Служба Божија ће почети тачно у 10 часова у малој сали, а онда ће се продужити са музиком и весељем. Управа ће припремити храну и пиће, а и ви можете понети своје ако желите.

**Свира одличан оркестар, улаз бесплатан за све.
ДОБРО НАМ ДОШЛИ!**

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦШО "СВ.САВА"
И СРПСКА ОМЛАДИНА ВИКТОРИЈЕ

ПРИПРЕМАЈУ

ЂУРЂЕВДАНСКУ ИГРАНКУ У СУБОТУ ВЕЧЕ 8. МАЈА 1993.

212.Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH
НАСТУПАЈУ: 1. Све три фолклорне групе "Авала"

2. Руски фолклор - Мелбурн

3. Грчки фолклор - Мелбурн

Ово је јединствена прилика да видите како играју православне фолклорне групе Срба, Руса и Грка.

У продужетку ће се наставити са игранком.

EASTER FESTIVITIES

LAZARUS SATURDAY - "VRBICA"

Lazarus Saturday, or the resurrection of Lazarus, will, this year, be held on the 10th of April. This day is also called VRBICA in Serbian because on that day willow branches are picked and brought to church. There they are blessed with holy water and handed out to the faithful. The blessing of the willow branches is followed by a procession around the church, three times, singing church hymns.

PALM SUNDAY - "CVETI"

On the day after Vrbica comes Palm Sunday or CVETI in Serbian. On this day, Jesus Christ entered Jerusalem and was greeted by many children and people who threw flowers to him. In the morning of Cveti, people are supposed to wash their faces with water and flowers which is to be prepared the night before. We are also expected to go to church on Cveti.

Palm Sunday, or Cveti, has special meaning for us Serbs because on this day in 1815, Milos Obrenovic held the Second Serbian Uprising against the Turks.

HOLY THURSDAY

HOLY THURSDAY is the day on which Jesus Christ and his twelve Apostles had the Last Supper. During the Last Supper, Jesus Christ founded the Holy Communion.

In memory of the Last Supper, in the evening a Vesper is held in church where the twelve Gospels are read. At our church in Carlton, the Holy Thursday Vesper will begin at 7 pm.

GOOD FRIDAY

This day marks the Crucifixion of Our Lord, Jesus Christ. On this night He was also buried in a grave and a boulder was put in the doorway of the tomb. In our church, a Vesper will be held at 7p.m. and the Holy "Plastanica" will be brought out during the procession thrice around the church.

HOLY SATURDAY

On this day Our Lord's body was in His tomb. In our church, the Holy Liturgy and Communion will begin at 10 a.m.

RESURRECTION OF OUR LORD - EASTER

Easter is celebrated as the day on which Our Lord, Jesus Christ resurrected from the dead. He awoke very early and got out of his tomb. The soldiers guarding the tomb were that frightened that they all collapsed, there was an earth tremor and the honest God-loving people that had died were seen throughout the city.

We shall be celebrating the Resurrection at our holy church in Carlton at Midnight, starting with a procession around the church, carrying candles and singing hymns, followed by a Morning Service.

After the Service, we start greeting each other with "HRISTOS VOSKRESE" and answering with "VAISTINU VOSKRESE" which in English means "Christ has Risen" and "Indeed, Christ has Risen". This greeting is used from Easter until Toma's Sunday, a week after Easter.

There is also a Holy Liturgy on Sunday morning beginning at 10am.

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ

ОД 1.12 1992 . - 1.4.1993.

КСС Калтон	3 460	Глигорије и Д.Хешков	150
Момчило Јеремић	1 500	Мирко Добријевић	100
Спасоје Цвикић	1 000	Андрија Тоскић	100
Витомир Новаковић	1 000	Јелка Таневски	100
Раде Глоговац	1 000	Драган Анђелковић	100
Милијан Кулинчевић	1 000	Обрад Тркља	100
Перо Маљковић	1 000	Душан Смиљанић	100
Јово Бараћ	500	Саво и Р. Самарџић	100
Зорка Шиповац	500	Богдан Роквић	100
Мирко Томашевић	500	Богољуб Петрић	100
Ђорђе Ђурковић	500	Миладин Петрић	100
Мирко Бркић	500	Милан Цимбаљевић	100
Тоша Трифуновић	500	Марко Старчевић	100
Боро Глишић	500	Мирослав Томић	100
Тихомир Оклобџија	300	Драган Бошњак	100
Слободан Пантић	300	Драгољуб Карић	60
Љиљана Вукомановић	250	Миодраг Величковић	50
Саво Војводић	200	Вера Станковић	50
Лука и Милица Пољак	200	Радомирка Гашић	50
Божо Глоговац	200	Ранко и М.Момчиловић	50
Никола Иванчевић	200	Драгољуб Рушчуклић	20

До сада је приложено мало више од **70 000** долара. Надамо се да ће око Васкрса још бити вас који нисте приложили, да би почели са градњом за месец два. Управа је коначно решила да се погађају зидари и цигла и онда да се по купљеним информацијама и ценама почне са радом.

ДАНКО ЋОСИЋ навелико ради на конструкцији и прва испорука се очекује крајем априла месеца.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ СВ.САВЕ

ОД 1. ДЕЦЕМБРА 1992 - 1. АПРИЛА 1993.

Др.Слободан Филиповић	100	Живота и Ивана Нешић	20
Миодраг Радосављевић	10	Глигоирије и Душ.Хешков	20
Славољуб Зечевић	11	Драган Контић	20
Јово Бараћ	20	Бранко Ђорђевић	50
Љубиша и Каћа Чакалић	50	Марија Бугарин	20
Тоша Плачејевић	20	Славољуб Милосављевић	10
Вангел Спасовски	20	Спасоје Цвикић	50
Милица Пјевач	20	Раде Журкић	20
Д.С. Гвозденовић	40	Витомир Новаковић	10
Милош Дакић	10	Иван Дуловић	20
Марија Бановић	10	Слободан Предић	10
Драгољуб Карић	20	М. Марић	10
Драган Бабић	20	М. Карановић	50
Живојин Јевтић	20	Н.Козомара	10
Марко Петровић	10	В. Ковачевић	50
Славица Тривунић	20	Б Зоновић	05
Bety Fitzsimons	10	Софија Духон	20
Светко Обрадовић	10	Тоза	20
Милисав Николић	20	Ранко Мајуновић	10
Богдан Гутић	20	Томислав Горанцић	10
Марија Живковић	10	Милан и Вера Кљајић	50
Томислав Крчевинац	20	Б. Кујовић	40
Илија Ђукић	20	Драган Илић	100
Љубиша Цветковић	100	Слободан Матић	20
Мане Николовски	10	Свето Драговић	10
Душан Зечевић	05	Томислав Анђелковић	20
Милекић	20	Бранко Тешић	20
Пава Цисар	100	Ћирић ?	50
Јован Пјевач	20	Љубомир Мађисторов	50
Радмило Б.Живковић	20	фамилија Сојевић	50
Марија Бановић	20	Раде Оклобџија	10
Аца Нади	10	Стево Милинковић за покој	
Марко Радовановић	20	душе Николе	150
Јован Јевић	20	госпођа Антић	15

Војисав Драгићевић	10
Војислав Милошевић	10
Драгољуб Пешић	30
Радомир Савић	20
Станиша Грујић	20
Миладин Бјелогрлић	10
Лазар Марјановић	20
Слободан Чабаркапа	15
Драган Дучић	10
Снежана Дербогосијан	40
Ђули Богдановић	20
Јовица Ђорђевић	60
Светлана Максимовић	30
Марина Пјевач	35
Мариа Живковић	10
фамилија Ранковић	50
Љ. Цветковић	50
Српски национални савез	100
Др.Слободан Филиповић	50
Бранко Пеурача	20
Атанасије Новаковић	20
Милан Станић	20
о.Драгомир Шиповац	100
С.Д. Гвозденовић	20
Божо Глоговац	10
Милан Јеврић	10
Радмило В. Живковић	20
Снежана Дрбогосијан	20
Перо Дербогосијан	20
Бранко Ђорђевић	20
Никола Вујанић	50
Софија Духон	10
Спасоје Цвикић	321

**ПРИЛОЗИ ЗА
СВЕТИОСАВНИК
ОД 1.12.1992 - 1.4.1993.**

Др.Слободан Филиповић	20
Дмитар Вранешевић	15
Васо Рупар	20
Лазо Врањеш	20
Михаило Мијатовић	10
Душан Смиљанић	10
Мирослав Томић	10
Љиљана Вукомановић	20
Радмило В.Живковић	10
Божо Милановић	20
Ружа Обрадов	10

Драги наши парохијани
надамо се да се не мучимо
узалуд припремајући овај наш
парохијски лист. Можда све
није уек на висини, али с
обзиром на то да смо аматери
и самоуки, разумећете.

Ово је пред вама 26. број.
Ако сте све сачували узмите их
и прегледајте, па ћете видети
да је СВЕТОСАВНИК сведок
свих збивања, а посебно
сведок наших радова и
догађања у парохији. Да сеније
издавао Светосавник, многа би
имена великих радника
избледила, а овако је свак
уписан према реду и заслуги.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ НА СВЕТОСВСКОЈ ПРОСЛАВИ У НЕДЕЉУ 24. ЈАНУАРА 1993.

Српска Народна одбрана	50	Глигорије и Душ.Хешков	20
Владимир Бошњак	50	Љубиша и Каћа Чакалић	50
ЦШО Спрингвал	200	Милена Кујовић	20
Вито Стевановић	20	Тома Крчевинац	30
Удружење Бораца "ДМ"	50	Милорад Глоговац	50
ЦШО Рок Бенк	100	Божидар Ковач	20
Српски пенз. СТ.АЛБАНС	200	Владимир Живковић	50
ЦШО Ст.Албанс	100	Милан и Стана Ђукић	20
КСС Ст. Албанс	50	Милка Пауновић	20
Ф.Клуб "Србија"	100	Шиповац	10
Митар Козомара	20	Деса Ивановић	20
Мирко Добријевић	20	Витомир Јеремић	20
ЦШО Френкстон	100	Душан Лаврнић	40
Саво Дугић	20	Милош Петровић	40
Шћепан Милишић	20	Степа Степановић	40
ЦШО Јалорн	100	Раде Јоветић	20
КСС Јалорн	50	Драган Пешић	05
Саво Травица	20	Љубиша Цветковић	15
ЦШО Ђилонг	100	Живота Нешић	50
Живомир Јоксимовић	20	Бранко Пјевач	10
Раде Оклобџија	30	Живорад и М. Урошевић	50
Цвијо Ђукић	50	Марија Кулинчевић	50
Српски четници "Р.Г."	100	Мирослав Томић	20
Бранко Рупар	50	Момчило Јеремић	20
Радисав Живановић	20	Душан Павловић	20
Јордан Вујић	40	Миладин Петрић	20
Милорад Рајковић	10	Богољуб Петрић	20
Манолпо Поповић	20	СИКД "Његош"	30

Алекс Мајер	20	Радомир и Г. Ристић	10
Светко Обрадовић	50	Бранко Дебогосијан	25
Бранко Бунарџић	40	Алекса Шиповац	20
Милан Цимбаљевић	30	Зоран Радосављевић	20
Вито Петровић	10	Милан Штета	50
Обрен поповић	20	Марко Бањанин	20
Вера Станковић	20	Бранко Ђорђевић	50
Г-ђа Брковић	10	Властимир Михајловић	20
Продан Ранковић	20	Александар Миља	10
Душан Симић	20	Радоје и Зора Јеремић	20
Милутин Крунић	10	Мићо&Мица Кулинчевић	20
Славко Тркуља	35	Драган Андрић	20
Воја Драгићевић	20	Серафин Грујић	20
Витомир Новаковић	20	фамилија Силвашић	50
Јово Бараћ	20	Мишо Видачић	20
Спасоје Цвикић	50	Петар и Љиља Дрљача	50
Драгомир Тешић	30	Урош и Милева Дрљача	100
Мика Марковић	20	Витомир Обрадов	50
Чедомир Оклобџија	50	Наталија Сучевић	10
Александар Нади	10	Бранко и Р. Милекић	50
Миле Косановић	10	Милорад Илић	40
Марија Живковић	10	Bety Fitzsimmons	25
Ивана Алексић	10	Славица Тривунић	25
Дмитар Вранешевић	40	Александар Лукић	10
Младен Стакић	20	Стево Гајић	10
Софија Духон	20	Коста Наградић	20
Милан Кнежевић	20	Санко Аперлић	20
Перо Јевтовић	20	Ратко Вујовић	40
Милан Владишић	20	Н.Н.	05
Јелисавета Његован	15	Андрија Тоскић	10
Ранко Момчиловић	20	Гина Тоскић	10

Лазо Јузбашић	20	Живојин Нешковић	20
Петар Ђорђевић	20	Милојко Југовић	20
Ранко Булатовић	20	Јелица Босиљков	20
Милан Вековић	20	Станиша Грујић	20
Лазо Марјановић	20	Јосип Вигњевић	10
Мијо Талијан	20	Лука Драгојло	40
Раде Челебићанин	30	Марија и Н.Гавриловић	30
Марко Зечевић	20	Драган и Војна Триван	20
Драган Бошњак	10	Гојко Лакић	20
Свето Вићентијевић	20	Исо Крлеуша	20
Хајдуковић	15	Драгољуб Рушчуклић	25
Миле Ђурковић	20	Вангел Спасовски	20
Мики Седларевић	20	А.Спасовски	10
Зоран поповић	50	Мери Мајер	20
Дане Бањанин	20		
Јово Вранић	50		
Зоран Петковић	15		
Бобан Алексић	10		
Петар Лалић	10		
Момир Кујовић	50		
Душан Јоветић	40		
Момчило Ранковић	30		
Никола и Н.Вујанић	25		
Раде Вигњевић	30		
Живадин Петровић	40		
Рајко Роквић	20		
Гордана Симатковић	10		
фамилија Радовановић	20		
Радисав Радић	05		
Перо Маљковић	100		
Братислав Андрејић	20		

Свим приложницима велика хвала што се жртвују за напредак своје свете цркве.

Управа се труди да сваки ценат буде разумно утрошен. Пошто је почета градња Парохијске куће, сви приходи су на то усмерени, изузев прилога за градњу нове цркве.

Донедавно смо, захваљујући прилозима успели да кућу финансирамо, а сад смо почели да радимо са приватним позајмицама. Управа и м на том захваљује.

*Since the 1950's W.G.
Raven has served the
Serbian community with
care and understanding
in keeping with Serbian
cultural and religious
traditions*

Graham Crawford

Barbara Thornely

Gerry Lonergan

W.G. RAVEN

FUNERALS

227 Smith Street, Fitzroy Ph. **419 5233**
65 Castle Street, Heidelberg Ph. **458 4363**

WG/123

Преко 40 година погребно предузеће **W.G. Raven**
врши услуге српској заједници са пуно пажње и
разумевања према српској култури и православној
традицији.

W.G. RAVEN

ПОГРЕБНО ПРЕДУЗЕЋЕ

227 Smith Street, **FITZROY**, Phone **419 5233**
65 Castle Street, **HEIDELBERG**, Phone **458 4363**

КРАЋЕ ВЕСТИ

МИТРОПОЛИТ Г. ИРИНЕЈ У ПОСЕТИ АУСТРАЛИЈИ

Током фебруара месеца имали смо високог госта из Америке Њ.В. Митрополита Новогрчаничког Г. Иринеја. Разлог његовој посети је новонастали неспоразум између Епархијског пленума и надлежног епископа Г. Василија, па је дошао по налогу Патријарха Г. Павла да чује све стране по насталој несугласици.

Нашу цркву је посетио у суботу 20. фебруара 1993 где је био са епископима Василијем и Луком на Вечерњем богослужењу, а онда на вечери, коју су Сестре приредиле за све присутне.

ПРИНЦ ТОМИСЛАВ КАРАЂОРЂЕВИЋ У МЕЛБУРНУ

Свима је позната хуманитарна делатност принца Томислава. Он се већ преселио у родно место, али највише времена проводи у Српској Републици и Српској Крајини, обилазећи болнице, бојишта и избеглице.

Код нас у Светосавском дому му је приређен банкет у суботу вече 27. фебруара 1993. од стране Српског националног савеза за Викторију.

ОПЕТ НАПАД НА ИМОВИНУ

У Недељу вече 21. фебруара 1993. непознати рушилац је камионом или другим што је велико и јако развалио гвоздену улазну капију на имању у Greensborough. О истом је полиција обавештена.

Да би постали један од добротвора нове цркве "Светог Саве" коју подижемо у стилу Лазарице из Крушевца, управа је још пре годину дана одлучила да се заведу категорије приложника следећим редоследом:

ЗАДУЖБИНАРИ ---- ----\$ 10 000 и више
УТЕМЕЉАЧИ ----- \$ 5 000 - \$ 10 000
ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ -- \$ 3 500 - \$ 5 000
ДОБРОТВОРИ----- \$ 2 000 - \$ 3 500

Који буду приложили наведене суме, биће им имена на Спомен плочи у цркви, где ће остати до века.

СРПСКА ШКОЛА "СВ. САВА"

Настава се одржава сваког петка вече у школским просторијама - Greensborough

За малу децу од 6 - 11 година настава почиње у 7.сати

За већу децу од 11 - 15 година у 8,30 часова

Наставу држи о. Драгомир и учитељица Ксенија

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају ПЕТКОМ ВЕЧЕ у великој сали Greensborough и подељени су у три групе.

Мали вежбају од 8,30; средњи од 7; а велики од 9,30

Две мање групе учи Славиша Илић, а велику Мики Седларевић

ЦРКВЕНО ПОЈАЊЕ

Пробе се одржавају ПЕТКОМ ВЕЧЕ између 9 и 10 сати, такође у просторијама Светосавског дома

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ ЦРКВЕНИХ САЛА

Ако желите да изнајмите Црквену салу у Калтону

обратите се код цркве или телефона

ЛАЗАРУ ЈУЗБАШИЋУ - 354 2498

А за Велику и Малу салу у Greensborough

ВИТУ ОБРАДОВУ - 330 3749

ПРЕДСЕДНИКА ЦШО

г. Јована Пјевача можете добити на телефон: 435 2276

СВЕШТЕНИКА

о. Драгомира Шиповца можете назвати на број: 366 8390

БРОЈ ТЕЛЕФОНА :У Greensborough - 434 2442

У Carlton-y ----- 347 5297

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230. Station Street,
CARLTON NORTH
VIC. 3054.

212. Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH
VIC. 3088.

СВЕТОСАВСКИ ДОМ
212. Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH, VIC. 3088

Српска православна Црква
"Свети Сава" - Мелбурн

КОНЦЕРТ ЗАБАВА СА ЕСТРАДНОМ УМЕТНИЦОМ ЛЕПОМ ЛУКИЋ У НЕДЕЉУ ВЕЧЕ 25. АПРИЛА 1993. СВЕТОСАВСКИ ДОМ

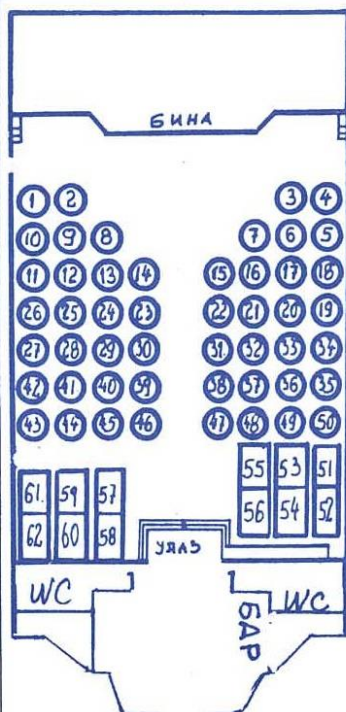
212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

ЛЕПА
ЛУКИЋ

ОД ИЗВОРА...

Улазнице су већ у продаји и могу се купити код цркве за Васкршње празнике. Или се обратите следећим на телефоне:

Јован Пјевач 435 2276

о. Драгомир Шиповац 366 8390

Вито Обрадов 330 3749

Раде Вујић 435 8643

по цени од \$20,00 за одрасле особе, а за децу бесплатно.

Прилажемо вам распоред столова у сали, па сами изаберите и астал и друштво.

Препоручујемо вам да раније резервишете место, јер је Лепа популарна певачица, која плени песмом и лакоћом стила.

Кухиња ће као и увек бити снабдевена са домаћим специјалитетима по умереним ценама, а бар са освежавајућим пићима.

СВИРА ОРКЕСТАР "ЛУТАЈУЋА СРЦА" - СИДНЕЈ
И ЗОКИ ИЗ СРПСКЕ КРАЈИНЕ СА НАЦИОНАЛНИМ ПЕСМАМА